

Του ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ
pantelak@enet.gr

Δύο παράλληλες υποθέσεις...

Η υπόθεση της νομιμοποίησης των αυθαιρέτων μοιάζει απολύτως μ' εκείνη της περαίωσης. Πρόκειται για ελληνικές πρωτοτυπίες που εφαρμόζονται πολλά χρόνια και οι οποίες καθορίζουν την κοινωνική συμπεριφορά μας. Το χειρότερο όλων δε, είναι πως συχνά οι σχετικές ρυθμίσεις έχουν μια σχεδόν διακομματικού χαρακτήρα συναίνεση, ανάλογη της οποίας δυσκολεύεται να βρεις. Με την περαίωση συμβαίνει το εξής απλό. Χρωστάς μεγάλα ποσά (οι μικροοφειλότες... περιέργως εντοπίζονται αμέσως) στην εφορία και δεν τα δίνεις. Η τελευταία –όπως αποκάλυψε προχθές και ο επιθεωρητής δημόσιας διοίκησης– δεν θα τα διεκδικήσει. Το κράτος, επικαλούμενο ανάγκη είσπραξης εσόδων, φέρνει μια ρύθμιση με την οποία χαρίζει το μεγαλύτερο ποσό των οφειλομένων και επιβάλλει κάποια πρόστιμα, ήσσονος αξίας συγκριτικά με το αρχικό ποσό. Μάλιστα υπόσχεται πως είναι η τελευταία φορά που το κάνει και αυτό αρκεί για να πειστούμε πως θα το επαναλάβει σύντομα. Κάτι ανάλογο συμβαίνει με τα αυθαίρετα. Χτίζουμε σε δάση, αιγιαλούς και όπου αλλού θέλουμε, σγκώνουμε μεζονέτες και τετράωροφα, γνωρίζοντας πως το κράτος θα είναι και πάλι συνεπές στην παραβίαση του νόμου. Θα έρθει κάποια στιγμή και μ' ένα μικρό –συγκριτικά με την αξία του αυθαιρέτου– ποσό θα μας το νομιμοποιήσει. Οι τακτικές αυτές διαρκούν χρόνια και εφαρμόζονται απ' όλες τις κυβερνήσεις ανεξαρτήτως χρώματος. Συνήθως έχουν την ανοχή τουλάχιστον της αντιπολίτευσης, η αριστερά της οποίας αρκείται σε φωνές προστασίας μικρο-οφειλετών και μικρο-αυθαιρετούχων. Με βάσει αυτά η απορία μας είναι απλή: γιατί σ' αυτή τη χώρα κάποιοι εξακολουθούν να πληρώνουν τις οφειλές τους και βγάζουν άδειες για να χτίσουν τα σπίτια τους;

ΟΔΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΟΗΕ ΓΙΑ ΛΥΣΗ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ Ε.Ε.

Κυπριακό... εξπρές

Εντατικές συνομιλίες όλο το καλοκαίρι με ενεργό συμμετοχή των Ηνωμένων Εθνών με στόχο τη γεφύρωση των διαφορών σε όλα τα σημαντικά ζητήματα συμφώνησαν χθες στη Γενεύη ο γενικός γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών Μπαν Κι Μουν με τον πρόεδρο Χριστόφια και τον ηγέτη των Τουρκοκυπρίων Ντερβίς Ερογλου.

Του ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΔΡΟΥΣΙΩΤΗ

Η χθεσινή ήταν η τρίτη και η σημαντικότερη συνάντηση των δύο ηγετών με τον Μπαν Κι Μουν, ενώ προγραμματίζεται ακόμη μία συνάντηση τον Οκτώβριο στη Νέα Υόρκη, η οποία ελπίζεται ότι θα είναι η τελευταία πριν από τη σύγκληση διεθνούς διάσκεψης το Νοέμβριο.

Στη χθεσινή συνάντηση ο γενικός γραμματέας εξέφρασε την απογοήτευσή του για τη στασιμότητα στις συνομιλίες. Οι τελευταίοι τρεις μήνες –όπως δήλωσε ο ειδικός αντιπρόσωπός του Αλεξάντερ Ντάουνερ– ήταν οι πιο αντιπαραγωγικοί

Ραντεβού τον Οκτώβριο για την τριμερή

από τότε που άρχισαν οι απευθείας συνομιλίες.

Οι δύο ηγέτες επιβεβαίωσαν τη βούλησή τους να εργαστούν για λύση το συντομότερο δυνατό και συμφώνησαν με τον γενικό γραμματέα σ' ένα πρόγραμμα εργασίας από τώρα μέχρι τον Οκτώβριο, στο οποίο ο ΟΗΕ θα έχει πλέον τον κυρίαρχο ρόλο. Σύμφωνα με πληροφορίες, θα γίνονται διήμερες συναντήσεις σε επίπεδο ηγετών, με τους συμβούλους του ΟΗΕ να κάθονται στο τραπέζι και να υποβάλουν εισηγήσεις.

Από τώρα έχει συμφωνηθεί ότι η

κατάσταση θα επανεξεταστεί σε μια νέα τριμερή τον Οκτώβριο, όπου θα υπάρξει τελικό χρονοδιάγραμμα.

«Εχω κάθε προσδοκία ότι τον Οκτώβριο οι ηγέτες θα είναι σε θέση να αναφέρουν ότι έχουν επιτύχει σύγκληση σε όλα τα κεντρικά ζητήματα» είπε ο Μπαν Κι Μουν στη δήλωσή του και πρόσθεσε: «Αυτό θα φέρει τις διαπραγματεύσεις για το Κυπριακό κοντά στην ολοκλήρωσή τους και θα μου επιτρέψει να καταθέσω μια θετική επί του θέματος έκθεση στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Θα μου ανοίξει, επίσης, το δρόμο να εργαστώ με τα μέρη προς τη σύγκληση μιας τελικής διεθνούς διάσκεψης».

Στη συζήτηση που έγινε εντός της αίθουσας έχει τεθεί ως ορόσημο ολοκλήρωσης των συνομιλιών –περιλαμβανομένων των δημοψηφισμάτων– η άνοιξη του 2012. Ο στόχος είναι η ανάληψη της προεδρίας της Ε.Ε., τον Ιούνιο του επόμενου χρόνου, να βρει την Κύπρο με λυμένο το πολιτικό της πρόβλημα. ♦

«Σκάκι» στολίσκου και λιμενικών

Θαλάσσιο σκάκι φαίνεται πως εξελίσσεται μεταξύ των πλοιαρίων του Στολίσκου της Ελευθερίας για τη Γάζα και των λιμενικών αρχών που ελέγχουν ασφυκτικά και επιβλέπουν κάθε κίνηση υπό το πρίσμα της απαγορευτικής απόφασης του Χρ. Παπουτσή και της αυστηρής τήρησης των κανόνων αξιοποίησης.

Στη Σητεία οι αρχές ουσιαστικά καθήλωσαν πλοίο με δύο Ευρωπαίους βουλευτές και άλλα δέκα άτομα που απέπλευσε από την Κορσική πριν από δεκαπέντε μέρες και διασταυρώνουν τα πιστοποιητικά του μέσω των γαλλικών διπλωματικών αρχών στην Αθήνα. Σύμφωνα με πληροφορίες από λιμενικές αρχές, το σκάφος έφυγε με άλλο όνομα από την Κορσική και με άλλο κατέπλευσε στη Σητεία.

Στο μεταξύ, όπως ανακοινώθηκε, σύμφωνα με απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Λασιθίου, οι τρεις συλληφθέντες, οι οποίοι είχαν εμπλακεί στον απόπλου του πλοίου ΤΑΗΡΙΡ στις 4/7/2011 από τον Άγιο Νικόλαο, καταδικάστηκαν σε ποινή φυλάκισης τριάντα ημερών με τριετή αναστολή.

Χθες το σκάφος «Τζουλιάνο», που είχε καταπλεύσει προχθές στην Π. Φώκαια, πήρε άδεια απόπλου για τα Κύθηρα με 12 επιβαίνοντες και με τήρηση των προϋποθέσεων που προβλέπονται στα πιστοποιητικά αξιοποίησης του, όπως ανακοινώθηκε. Τα πλοία σε Χανιά, Πέραμα, Αγ. Νικόλαο και Κέρκυρα μέχρι χθες το βράδυ παρέμεναν στα λιμάνια.

Γ. ΜΑΡΝΕΛΛΟΣ

Προ-εκτάσεις

Η αλήθεια για τα δίδακτρα

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΔΑΜΙΓΟΥ*

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι το σχέδιο νόμου που είδε το φως της δημοσιότητας θα αλλάξει ριζικά τη μορφή, τη λειτουργία και την αποστολή των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Προς το χειρότερο... Όπως έχει ήδη επισημανθεί, πρόκειται για ένα κείμενο με απουσία οράματος για την παιδεία και την έρευνα. Και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, αφού απώτερος στόχος της «μεταρρύθμισης» δεν είναι τίποτε άλλο παρά η εφαρμογή των διατάξεων του Μνημονίου και του Μεσοπρόθεσμου στην Παιδεία και η μετατροπή της ανώτατης εκπαίδευσης σε οικονομικό αγαθό, σύμφωνα με τις προταγές του νεοφιλελευθερισμού.

Υπάρχουν μέσα στο νέο σχέδιο νόμου πολλά ζητήματα που αφορούν την πανεπιστημιακή κοινότητα. Υπάρχουν όμως και άλλα που απασχολούν (ή τουλάχιστον θα έπρεπε) ολόκληρη την ελληνική κοινωνία, όπως τα δίδα-

κτρα, η συρρίκνωση των ιδρυμάτων, η διάλυση των πτυχίων κ.ά.

Από όλα τα ζητήματα επιλέγω να σταθώ στο θέμα των διδάκτρων. Πρώτον, επειδή προέρχομαι από οικογένεια μεσαίου εισοδήματος, η οποία ενδεχομένως δεν θα μπορούσε να αντεπεξέλθει στην καταβολή διδάκτρων, πολλών μάλλον στις σημερινές συνθήκες, κι έχω μια ευαισθησία στο ζήτημα αυτό. Δεύτερον, γιατί η δοκιμαζόμενη από την οικονομική κρίση ελληνική κοινωνία πρέπει να μάθει την αλήθεια για τις επιπτώσεις του σχεδίου νόμου, όχι απλώς στο εισόδημά της αλλά και στο μέλλον των παιδιών της.

Σε μια πρώτη ανάγνωση του σχεδίου νόμου, δεν γίνεται αντιληπτή η εισαγωγή διδάκτρων σε προπτυχιακό επίπεδο. Μάλιστα η ίδια η υπουργός σε παρουσία της σε τηλεοπτική εκπομπή (στις 4/7/2011 στον τηλεοπτικό σταθμό ΣΚΑΪ) δήλωσε πως ακόμη και αν τα ιδρύματα ήθελαν ναβάλουν δίδακτρα σε προπτυχιακό επίπεδο, το υπουργείο

δεν θα τους το επέτρεπε. Εδώ είναι και η μεγάλη πλάνη. Ο ενιαίος κύκλος σπουδών που ξέραμε μέχρι σήμερα (ειδικά στις σχολές πενταετούς φοίτησης) σπάει σε δύο κύκλους. Ο μεν πρώτος κύκλος τριετούς φοίτησης θα είναι δωρεάν, αλλά στον δεύτερο κύκλο δεν απαγορεύεται η εισαγωγή διδάκτρων. Για να το πούμε πιο απλά, κάποιος φοιτητής που θα εισάγεται στο Πολυτεχνείο θα αποκτά δωρεάν πτυχίο ΤΕΙ (αν όχι ΙΕΚ) στο πλαίσιο ενός τριετούς κύκλου σπουδών και αν θέλει να αποκτήσει δίπλωμα μηχανικού, αντίστοιχου κύρους και επαγγελματικών δικαιωμάτων με το σημερινό, θα πρέπει να πληρώσει (και μάλλον αδρά...). Αυτή είναι η αλήθεια που εντέχνως την κρύβει η ηγεσία του υπουργείου. Ορισμένοι μπορεί να σκέφτονται ότι κάποιο ίδρυμα θα θεωρήσει ως πρώτο κύκλο σπουδών την πενταετή φοίτηση. Καλό είναι να αντιληφθούν όλοι ότι η αλλαγή στα κριτήρια χρηματοδότησης και η δραματική συρρίκνωση των δημοσίων δαπα-

νών για την τριτοβάθμια εκπαίδευση θα οδηγήσουν νομοτελειακά σε ένα σύντομο πρώτο κύκλο, κυρίως για λόγους κόστους.

Διάβασα σε κάποιο πρωτοσέλιδο εφημερίδας ότι επιτέλους τα ελληνικά ΑΕΙ θα λειτουργούν όπως τα πρότυπα πανεπιστήμια των ΗΠΑ και του Ηνωμένου Βασιλείου. Ξέρουν άραγε ότι τα δίδακτρα στα δημόσια αγγλικά πανεπιστήμια ανέρχονται σε περίπου 10.000 ευρώ ετησίως; Ξέρουν ότι για να λάβεις πτυχίο μηχανικού 5ετούς φοίτησης στις ΗΠΑ το κόστος σε δημόσιο πανεπιστήμιο είναι, κατά μέσο όρο, κοντά στα 50.000 δολάρια; Ξέρουν, τέλος, ότι το συνολικό χρέος των Αμερικανών φοιτητών και αποφοίτων που έλαβαν φοιτητικά δάνεια για να μπορέσουν να σπουδάσουν ανέρχεται σε 900 δισεκατομμύρια δολάρια;

Θα αποδεχθεί η ελληνική κοινωνία ένα τέτοιο μέλλον για τα δικά της παιδιά; Ας ελπίσουμε όχι.

* Επ. καθηγητής ΕΜΠ